

ציווילית: ועד הבטחון? מוסד אד הוק? 6) תחיקה ושפוט: דיני מאסר,

משפט, השתמשות בכוח. לא הכרענו עדיין.

6.12.47

חיים לסקוב בא אצלי רוצה ללכת מפני 1) עליו לקאוג לאמו (שכון)
ולעזור. מהכורתו טרם נקבעה. 2) מעמידים עליו אנשים היודעים פחות
(עכשיו אליהו כהן) השאר שהיה צריך להתחיל ב-15 נובמבר, נדחה
ל-10 בדצמבר, מפני שלרר לא השיג בשבילו את המדריכים שרצה לקחת
מהגדודים. האנשים עכשיו נאספו - אבל לא יקבל הוראות בענייני
הדרכה מאליהו. ח. ל. ביקש 35 איש מהצבא, האנשים נדרשו ע"י לרר
ואינו יודע אם האנשים נענו.

יעקב נוידרפר, פנחס וויינשטיין.

י.נ. ועוד שבעה באו בתשע (או עשר) תפסו עמדה בהתקווה, בחצר.
הערבים ירו ואנשינו ענו באש. היו לאנשינו: שני סטנים, תת-מקלע
גרמני, שני רובים ועוד. היחה הוראה שאם יופיע משוריין להסתלק
להצר, ואחרי עברו - לחזור לעמדה. הלל היה מפקד העמדה. צופה אחד
היה בתצפית על יד הכביש. ילדים עמדו על גג הקפה, וראו הכביש
והיו מאוחחים במטפחת (לא ילדי הגדנע, אלא ילדי השכונה),

משורייך עבר בכביש לוד כמה פעמים - והבחורים היו מסתלקים, כשנעלם
המשורייך חזרו לעמדה. אחרי שהים עשרה אותהו הילדים, הצופה הודיע:
צבא מתקרב. האנשים ברחו לעבר השכונה, כשברחו ניחנה עליהם אש
אבסומטית חזקה (אנשינו רצו דרך גדרות) גם הערבים ירו מהשדה
(מפרדס סלמה) כשאנשינו רצו בשדה, איש לא נפגע לא מהצבא ולא
מהערבים. משורייך ניצב על הכביש וירה לאורך הרחוב, באופן שהאנשים
לא יכלו להכנס לשכונה רק שני אנשים הצליחו לעבור - המפקד ועוד
אחד. יעקב נזידרפר לא הצליח להכנס לשכונה. יעקב נ. הציף לאחריו
וראה סרוזנט וסוטר בריטי מתקדמים בסימטה של התקווה (אנכית לכביש
סלמה), לפנייהם הלך שיף ידיו מורמות למעלה והסרוזנט החזיק בערפו,
ירה לאורך הרחוב וגם הסוטר ירה. יעקב ועוד 4 או 5 רצו להכנס
לאחת החצרות, הופיעו נגדם שני חיילים או שוטרים עם סטנים וצעקו
ידים למעלה. הרימו הידים. הופיע הסרוזנט והסוטר עם שיף לאותה
החצר, הסרוזנט ירה בגבו של שיף. שיף הפליט צעקה ונפל. אחד ההברים
הוציא החבושת, יעקב נתן לו עזרה ראשונה. ניסה להרים ראשו, אמר
לו "דבר שיף" - אך שיף לא ענה, נשם בכבדות, הוציא חרזור ופת,
לדעת יעקב. הסרוזנט נתן פקודה לאנשינו לקחת אותו - לפני זה הסרוזנט

קילל אנשינו במלים זרות ושאל: איפה הברז שלכם? אנשינו לקחו שיף

לעבר הכביש. לקחו חנשק מכל החבריא. בבית הקפה שבכביש נתאספו הרבה (1) (2)

אנשים וילדים, צעקו, מיס. נתן רשות להביא מיס. אחד מאנשינו אז

התחמק. שפכו מיס על שיף. שמרו על הנשאים, לאחר שאחד התחמק,

צעקו אנשינו סכסי. הסרונת אמר: נו סכסי. התקרב אחר כך אוטו מסא,

הרשה לו. נתאסף אז קהל רב. ילדים התחילו לצעוק להרים מקלות.

כשהאנגלים הסתכלו לעבר האנשים - נתחמק יעקב. כל השאר (4 או 5)

נאסרו ונמצאים ביפו.

פנחס וויינשטיין מספר על מקרה אחמול 4 כשנהרג חבר (מוכה

פואר) על יד סלמה - הופיע משוריין (בערך בשתיים עשרה ורבע) ועל

ידו סגור עם נוטרים שלנו. כעבור זמן הנוטרים נעלמו. המשוריין

עבר המסילה ועמד בשדה הפתוח, לא רחוק (200 מטר) מחוליה בודי.

פנחס התקרב למשוריין בסדף לבן צעק למשוריין, לאחר שזה פתח

באנשינו ששם אנשי הגנה ספסל פוליס ויתן להם לחזור לביתם.

השוטר קילל אותו. פנחס השיב בצעקות, השוטר סובב הצריח של המשוריין

לכוון של פנחס, פנחס חזר ושלח רץ דרך הפרדס שיחקשקש עם החוליה

שירדו למטה ויסוגו לפרדס. המשוריין המשיך לירות לכוון החוליה

21./.

וכוונת הקליעה לאנשי החוליה. הם החלו לסגת, אם כי היה קשה מאוד.
בינתיים חזרו האנשים חוליה אחת עד ההרוג מעל יד הבית הערבי.
ההרוג העמס על אמבולנס של מגן דוד. אנשי החוליה מהודו הביע
בוחילה לשכונת התקווה, אולם אחד מהם נחרג ואחד נפצע בודי, סירי
המסורייין. ההרוג קיבל כדור בערפו, הפצוע ברגלו. אנשינו נגשו
להרוג ולפצוע, מצאו שם שוטרים, אחרי דין ודברים לקחו ההרוג
והפצוע אתם. אחר כך נודע לפנחס מאנשי הסגד שהם ^{כלי} לשוטרים
במסורייין שסם אנשי הגנה - בתשובה קבלו קללות וצו לעזוב המקום.

זברסקי

7.12.47

ב-11 ייחה לא טובה של הנציב. קדם לו האלדי. הודעת מ.ה.מ.

על פינני בבת אחת, ולא חלקים חלקים, תמוהה, ואיני יודע מה

מסתחר מאחוריה.

8.12.47

וולפסון שחזר בינתיים ^{לדי} מציע שרותו. הוא מומחה לזבריו

לפיננסים. שאלתי אם יוכל להכין עקרוני שיטת המסים במדינה?

הזכרתי שהוא חבר של פוע"צ.

22./.